

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne takke for det foreløbige tilsagn, jeg har fået, og jeg vil selvfølgelig stille spørgsmål undervejs og også sende dem frem, for jeg synes, at det er et problem, fordi det er eleverne, der kommer i klemme.

Det andet er, at jeg synes, det er meget dejligt at se, at der også er kommet en evaluering ind efter 3 år, men problemet er, at 3 år er en hel uddannelsesetid for et ungt menneske. Derfor vil jeg spørge fru Charlotte Fischer: Er der ikke et særligt problem i, at man nu bare vil følge udviklingen og ikke have systematisk tilsyn med de mestre, der nu får hovedansvaret for uddannelsen i grundforløbet?

Da jeg kom i lære tilbage i starten af 1970'erne, var der faktisk ganske mange mestre, der havde ansvaret, og det gik ikke godt. Jeg var ved at sige et ord, som man ikke må sige fra talerstolen, men det er i virkeligheden det med at sikre kvaliteten og indholdet og ikke bare overvåge udviklingen, som man plejer. Vil Det Radikale Venstre være med til at sikre, at vi også får et systematisk tilsyn med de mestre, der nu får uddannelsesansvar?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg forstår godt ordførerens synspunkt, og man kan altid diskutere, om et løbende tilsyn er bedre end en evaluering efter et vist antal år.

Nu har vi det synspunkt, at det var vigtigt, når ordningen har været i kraft i et antal år, at gå ind og få en samlet viden om, hvilken effekt ordningen rent faktisk får. Så det har været vores valg at prioritere evalueringen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Der findes desværre ikke få elever i folkeskolen, som gør mere indtryk på folkeskolen, end folkeskolen gør på dem.

Vi har unge med handicap, vi har unge, der har sociale problemer, og som derfor ikke er i stand til at tage en ungdomsuddannelse på linje med de 78 pct. af en ungdomsårgang – er det vist – der kan tage en uddannelse.

Derfor er det vigtigt, at vi hele tiden har blikket rettet mod vores ungdomsuddannelsessystem. Det skal skrues sammen på en sådan måde,

at det rent faktisk bliver muligt også for de unge, som jeg startede med at tale om, at få en ungdomsuddannelse. At være forældre til et handicappet barn, som efter endt folkeskole spørger om, hvad det så skal gå i gang med, og at skulle svare, at der ikke er noget tilbud, er ikke et svar, som er rart at give sit barn.

Det her forslag løser ikke de handicappede børns problem. Jeg tvivler også på, at det løser problemerne for de børn, som jeg nævnte, som har et andet forhold til folkeskolen, hvor folkeskolen ikke har været det dejligste sted i verden at opholde sig. Men derfor skal ministeren jo ikke have skæld ud over, at han i hvert fald kommer med et bud på, hvordan det kan løses.

Det, vi også bare skal være opmærksomme på, er, at det ikke er en stor ændring i forhold til det, der ligger i systemet i dag. Man kan som ung tage en meget lille del af grundforløbet; man kan starte med at have en kontakt med en arbejdsgiver og få en lære- og praktikplads; man kan springe grundforløbet over, hvis man er god; man kan gå direkte i praktik og så efterfølgende tage et hovedforløb, hvis man har forudsætningerne for at klare det. Derfor tvivler jeg meget på, at ministeren kan komme op på den relativt store andel af unge, der herigennem får en ekstra mulighed for at få en uddannelse.

Kl. 16.10

Jeg har i de korte bemærkninger til de forskellige ordførere også peget på et problem, vi har, nemlig når vi står med en gruppe unge, som har haft svært ved at klare folkeskolen, og som derfor gik fuldstændig i baglås ved tanken om, at de skulle ind på teknisk skole og sidde på en skolebænk. De starter nu i praktikken og skal klare et hovedforløb med en intensiveret undervisning, hvor der er fokus på nogle af de ting, som de andre kammerater har lært i grundforløbet, og hvor de på samme tid har det endemål, at de i øvrigt skal være fuldstændig på niveau med de andre kammerater, der har været gennem grundforløbet og hele vejen igennem systemet. Jeg tvivler på, at det kan lade sig gøre, men vi vil dog alligevel godt støtte ministerens forsøg.

Det, der så bare er helt afgørende vigtigt, er, at man går i gang med pædagogikken på erhvervsskolerne. Et af de største problemer, jeg oplever for den her gruppe elever, er, at de udsættes for lærerfri undervisning. De har ikke en fast voksenkontakt. De unge, som har problemer med at vænne sig til overhovedet at være på en skolebænk, har samtidig oplevelsen af, at man